

Jørn Jespersen (SF):

Nu har statsministeren jo tidligere i dag påstået, at han er meget åben over for forskellige synspunkter – både for og imod forskellige teorier og forslag.

Derfor vil jeg gerne spørge, om statsministeren er bekendt med den kritik af den omtalte rapport, som er kommet fra Miljøstyrelsen, og hvilke konklusioner statsministeren på den baggrund har draget. For det er jo det, der er meningen med rapporterne: at man skal forholde sig til dem. Mener statsministeren, at det er rapporten, der har ret, eller mener statsministeren, at det er Miljøstyrelsen, der har ret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den del af spørgsmålet behøver jeg jo ikke at bruge meget tid på at svare på; jeg er bekendt med, at miljøministeren allerede har svaret, og jeg kan naturligvis fuldstændig henholde mig til miljøministerens besvarelse.

Det, jeg blev spurgt om, var, om jeg havde en mening om det. Altså, regeringen er jo et kollegium. Når en minister har svaret, så er der svaret, og så er det regeringens holdning, så er der jo ikke mere om den sag. Derfor viser det jo bare, at ærindet med at stille spørgsmålet til mig ikke er at høre min mening, ærindet er, om man kan få ministrene til at sige noget forskelligt, og derfor henholder jeg mig selvfølgelig bare til det, der allerede er svaret.

Derfor må jeg også sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi ikke kunne drømme om at give nogen mundkurv på. Tværtimod er jeg netop tilhænger af, at der skal være den åben debat på miljøområdet. Det er sådan set det, hele den her sag drejer sig om, nemlig: Skal der være en frihed til, at man kan få lov til at have forskellige meninger, også afvigende meninger på miljøområdet? Det er den frihed, der hele tiden er under anklage og bombardement fra venstrefløjens, som bliver skrækkelig ophidset, hvis der er nogen, der tillader sig at sætte kritiske spørgsmålstejn ved det, der er ældgamle sandheder på området. Dem kan man ikke lide der bliver rokket ved.

Jeg siger ikke, jeg er enig i alt, hvad der kommer fra Bjørn Lomborg eller Institut for Miljøvurdering, men der er et skrigende behov i dette land, for at der er nogen, der en gang imellem tør sige noget andet end det, der lige er god latin på bjerget. Det, der altid har skabt fremskridt i et samfund, er, at der er frihed til, at man kan ytre sig, også når man har en anden mening. Det håber jeg vi alle sammen kan være enige om.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren vil hele tiden skyde os alt muligt i skoene med hensyn til, hvorfor vi stiller de her spørgsmål. Jeg vil gerne sige til statsministeren, at mit ærinde, og det kommer vi til under det næste spørgsmål, er, at vi får et ordentligt Institut for Miljøvurdering her i Danmark, som kan fungere, og som har et ordentligt fagligt indhold. Det er mit ærinde. Men det kan vi så vende tilbage til.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Når jeg f.eks. har bedt miljøministeren om at indhente en udtalelse fra Miljøstyrelsen om den rapport vedrørende papir og genbrug af papir, som Bjørn Lomborg mente ikke kunne betale sig, og som også viser sig at være behæftet med ganske alvorlige regnefejl, så store regnefejl, at det viser sig, at man i virkeligheden når til den modsatte konklusion af den, instituttet var nået frem til, vil statsministeren så give tilsagn om, at vi også kan få et svar på det spørgsmål fra Miljøstyrelsen? Sådan måtte jeg umiddelbart opfatte det, og jeg er glad for, hvis det er sådan.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil sige, at statsministerens tilbagetog fra sit første svar til sit andet svar her kun er slået af frikadellens flugt over plankeværket. Først siger statsministeren, at han ikke kan udtale sig om, hvorvidt der er fejl, og at vi må vente, til bestyrelsen har fået rapporterne uvildigt bedømt; da det så går op for statsministeren, at miljøministeren har tilsluttet sig kritikken, er statsministeren pludselig enig med miljøministeren. Jeg vil da gerne anerkende, at statsministeren er hurtig til at høre, hvilken vej vinden blæser, og så støtte sin miljøminister på det her punkt.

Kl. 13.50

Så vil jeg bare tillade mig at konkludere, og så må statsministeren jo rette mig, hvis det ikke er korrekt: Statsministeren er enig med Miljøstyrelsen og miljøministeren i, at Institut for Miljøvurderings rapport om genbrugsemballage og dåser var fyldt med fejl. Der var fejl i den rapport. Sådan må jeg høre det, statsministeren siger. Det er jeg da glad for at statsministeren også anerkender. Statsministeren kaldte jo rapporterne sobre lige før, men sobre rapporter kan åbenbart godt være fyldt med fejl.

Jørn Jespersen (SF):

Når en minister har svaret, så er der svaret, siger statsministeren. Det lyder jo meget tilforladeligt, men det er bare ikke dækkende for sandheden.